

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20245/2023
16.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Ленић, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милун Гајић, адвокат у ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 207/23 од 22.02.2023. године, у седници већа одржаној 16.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

Ревизија туженог се **ДЕЛИМИЧНО УСВАЈА, УКИДА СЕ** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 207/23 од 22.02.2023. године у II ставу изреке, у усвајајућем делу за тужбени захтев преко сувласничког удела од 3/10 па до утврђеног сувласничког удела од 4/10 на породичној стамбеној згради укупне површине 259 м², (приземље 10 м x 11 м – две собе, кухиња, дневни боравак, улаз и тераса), спратни део површине 72 м² (две собе, ходник, тераса и степенице), помоћној згради површине 22 м² и помоћној згради површине 36 м², све постојеће на кп.бр. .. КО ..., све укупне површине 5,05 ари, уписане у лист непокретности број .. ..., као заоставштине сада покојне ВВ, бивше из ..., што је тужени ББ дужан да призна и трпи да се на основу пресуде упише промена власништва код надлежних државних органа Србије и у IV ставу изреке, и у том делу се предмет **враћа** другостепеном суду на поновно суђење, док се **ОДБИЈА** ревизија у односу на преостали део пресуде Апелационог суда у Крагујевцу ГЖ 207/23 од 22.02.2023 године у ставу II изреке.

Образложење

Основни суд у Крушевцу, Судска јединица у Варварину донео је пресуду I-19П 11553/21 дана 14.10.2022. године, којом је у првом ставу изреке делимично усвојио тужбени захтев тужиоца АА и утврдио према туженом ББ да је покојна ВВ, бивша из ..., по основу стицања у брачној заједници са туженим ГГ из ... сувласник са сувласничким уделом од 2/6 на породичној стамбеној згради укупне површине 259 м², ближе одређене у изреци, помоћној згради површине 22 м², помоћној згради површине 36 м², све постојеће на кп бр. .. КО ..., све укупне површине 5,05 ари, уписане у лист непокретности број .. КО ..., што чини њену заоставштину, а што је тужени ББ дужан да призна и трпи да се на основу пресуде упише промена власништва код надлежних државних органа Србије; одбио тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се према

туженом ББ из ... утврди да је покојна ВВ бивша из ... по основу стицања у брачној заједници са туженим ГГ из ... сувласник са сувласничким уделом од још 1/6 на истој непокретности што би чинило њену заоставштину, као неоснован и обавезао туженог ББ да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 164.040,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је на основу расправе пред другостепеним судом донео пресуду Гж 207/23 дана 22.02.2023. године, којом је у ставу I изреке укинуо пресуду основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину I-19П 11553/21 од 14.10.2022. године; у II ставу изреке делимично усвојио тужбени захтев и утврдио према туженом ББ да заоставштину сада покојне ВВ бивше из ... по основу стицања у брачној заједници са туженим ГГ из ... чини сувласнички удео од 4/10 на породичној стамбеној згради укупне површине 259 м², ближе описане у изреци, помоћној згради површине 22 м², помоћној згради површине 36 м², све постојеће на кп бр. .. КО ..., све укупне површине 5,05 ари, уписане у лист непокретности број .. КО ..., што је тужени ББ дужан да призна и трпи да се на основу те пресуде упише промена власништва код надлежних државних органа Србије; у III ставу изреке, одбио тужбени захтев да се утврди заоставштину покојне ВВ бивше из ..., по основу стицања у брачној заједници са туженим ГГ из ... у сувласничком уделу од још 1/10 на истој непокретности, као неоснован и у IV ставу изреке обавезао туженог да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 326.580,00 динара.

Против наведене другостепене пресуде је благовремену и дозвољењу ревизију изјавио тужени, којом пресуду побија због битне повреде одредаба парничног поступка због погрешно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду по одредбама члана 408. Закона о парничном поступку 408. Закона о парничном поступку и закључио да је ревизија основана у делу преко признатог тужбеног захтева од стране туженог од 30% сувласничког удела на предметним непокретностима па до усвојеног тужбеног захтева и утврђеног сувласничког удела од 4/10 на предметној непокретности у корист сада покојне ВВ, бивше из ..., у ком делу сувласнички удео чини њену заоставштину. У усвајајућем делу за признатих 30% сувласничког удела који чини заоставштину сада покојне ВВ ревизија је одбијена применом одредаба члана 414. у вези члана 348. Закона о парничном поступку, јер у том делу побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити ревидент истиче битне повреде одредаба парничног поступка у доношењу пресуде на основу признања туженог. Тужени понавља да је признао тужбени захтев за проценат од 30%, да је било спорно одлучивање преко тог процента сувласничког удела сада покојне ВВ. Како нема ревизијских разлога који би били од значаја за правилност одлуке у том делу, нити је у том делу пресуда противна императивним одредбама материјалног права, ревизија је неоснована.

У преосталом делу, за утврђење сувласничког удела покојне ВВ преко 30% па до 4/10 сувласничког удела на непокретности, пресуда је донета на темељу погрешно утврђеног чињеничног стања, што је водило неутемељеном у чињеничном утврђењу закључку другостепеног суда о уделу сада покојне ВВ у стицању предметне непокретности.

Према до сада утврђеним чињеницама, сада покојни ГГ, отац парничних странака и њихова покојна мајка ВВ засновали су брачну заједницу 1971. године, и њихова заједница живота трајала је до ...2005. године, када је ВВ преминула. За све

време трајања брачне заједнице живели су у широј породичној заједници са родитељима сада покојног ГГ, је све време био у сталном радном односу од заснивања брачне заједнице 1971. године, док се ВВ запослила 04.05.1982. године, дакле 10 година касније, и била у радном односу до 09.03.2004. године. Бавили су се и пољопривредом, ВВ више, јер је ГГ често био на терену где је радио за дневницу, а у слободно време он се такође бавио пољопривредом. Власник пољопривредног имања и то 2 ха шуме и 1 ха оранице био је отац сада покојног ГГ, ДД. Он је такође био у радном односу, а касније је примао инвалидску пензију. Преминуо је 1990. године, а за његовог наследника оглашен је син сада покојни ГГ. Покојна ЂЂ, баба по оцу парничних странака није била у радном односу већ се бавила пољопривредом и узгојем домаћих животиња, и била је домаћица. Са градњом куће започето је 1976. године, а деда, сада покојни ДД подигао је кредит за градњу куће, који је исплаћивао скоро до своје смрти. Кућа је грађена до 1989. године. После ВВ смрти уведени су струја и вода, а након изградње куће направљени су гаража, кош и обор, док је штала постојала јер је била саграђена пре куће. Од пољопривреде чиста зарада била је око 240.000,00 динара годишње. Сада покојни ГГ остваривао је зараду из радног односа за негде око 5% више него ВВ. Утврђено је и да су сада покојна ВВ и покојна ЂЂ спремале храну радницима за време грађења куће. На основу оцене налаза и мишљења вештака грађевинске струке другостепени суд је утврдио да је грађевинска вредност објеката коју чине заједничку имовину чланова породичне заједнице 2.668.051,20 динара, а вредност земљишта под објектима 156.000,00 динара, при чему је вредност земљишта 120.000,00 динара по 1 ару, а катастарска парцела број .. површине 505 м², док је површина под објектима 125 м².

Из ових утврђених чињеница другостепени суд је извео закључак да је учешће материјалне базе од 10% ДД, а допринос ДД и ЂЂ у стицању ове заједничке имовине по 5%, тако да је допринос ВВ и ГГ у стицању по 40%, и да на основу таквог учешћа у стицању непокретности заоставштину сада покојне ВВ чини 4/10 предметних непокретности.

Према одредби члана 195. Породичног закона, имовина коју су заједно са супружницима стекли радом чланови њихове породице у току трајања заједнице живота у породичној заједници представља њихову заједничку имовину. На имовинске односе чланова породичне заједнице сходно се примењују одредбе овог закона о имовинским односима супружника, осим о уписивању у јавни регистар и претпоставке о једнаким уделима.

Основано ревидент оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и закључака другостепеног суда о уделу сада покојне ВВ у предметним непокретностима стеченим у широј породичној заједници.

Из изнетог закључка другостепеног суда о обиму стицања произилази да другостепени суд није правилно ценио чињенице да је покојни ГГ, супруг сада покојне ВВ, 10 година пре ње већ био у радном односу и да је за то време остваривао зараду, да у време када је отпочело грађење предметних објеката 1976. године, ВВ није била у радном односу, јер се запослила 1981. године. Не може се прихватити за правилан закључак о подједнаком стицању покојне ВВ и покојног ГГ код утврђене чињенице да ВВ није била у радном односу у време када је започета градња куће, док ГГ јесте, да је он остваривао приходе и од наднице и рада на терену, док је за то време ВВ подизала децу и помагала у градњи куће кувањем за раднике на градњи, што је чинила и њена покојна свекрва, која се такође бавила и пословима у домаћинству. Надаље, нису у потпуности расправљене, утврђене и цењене чињенице о учешћу сада покојног ДД у стицању предметних непокретности у широј породичној заједници. Из изнетих чињеница произилази да је другостепени суд ценио вредност парцеле само у делу

испод објеката, а не и целе грађевинске парцеле на којој су објекти саграђени, што не може бити добар приступ у вредновању учешћа својине на парцели у односу на вредност непокретности, зграде саграђене на грађевинској парцели. Затим, није цењена чињеница да је ДД подигао кредит ради изградње куће, није утврђена висина тог кредита и његов допринос на тај начин у стицању предметне непокретности грађењем у широј породичној заједници. Није цењен ни допринос ДД и ГГ на основу чињенице да су они, најпре ДД, а затим по основу наслеђа ГГ власници 1 ha обрадивог пољопривредног земљишта на коме је шира породична заједница стицала део добити пољопривредном производњом. Према утврђеним чињеницама, пре свега о доприносу зарадом по основу радног односа, затим од пензије и од кредита кога је подигао, те својином покојног ДД на непокретностима - грађевинској парцели и обрадивом пољопривредном земљишту, не може се прихватити да је његово учешће у стицању шире породичне заједнице 5% колико и учешће сада покојне свекрве, бабе парничних странака радом у домаћинству, док се на основу тог истог рада у домаћинству утврђује допринос ВВ једнак доприносу ГГ. Према свему изнетом произилази да другостепени суд није правилно ценио утврђене чињенице нити је у потпуности утврдио релевантне чињенице о доприносу чланова шире породичне заједнице у стицању предметне непокретности, те није могао правилно применити одредбе Породичног закона о стицању заједничке својине стицањем у широј породичној заједници.

Са тих разлога је укинуо другостепену пресуду у наведеном делу по одредби члана 416. став 2. Закона о парничном поступку, како би у поновљеном поступку другостепени суд расправио чињенице на које је напред указано и њихов значај за правилну и закониту одлуку о својинском уделу ВВ на основу стицања у широј породичној заједници на предметним непокретностима.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**